

อำนาจในการจับ ของตำรวจ

1

กระทำความผิดซึ่งหน้า

พบการกระทำความผิดซึ่งหน้า เห็นผู้กระทำ
กำลังกระทำความผิด

2

พบผู้ต้องสงสัยว่าจะกระทำ

พบบุคคลควรสงสัยว่าจะก่อเหตุร้ายแก่
บุคคลหรือทรัพย์สินผู้อื่น ซึ่งมีอาวุธ/เครื่อง
มีด

3

**บุคคลจะหลบหนี ยุ่งเหยิง
พยานหลักฐาน มีความจำเป็น
เร่งด่วนออกหมายจับไม่ทัน**

4

**จับบุคคลที่จะหนีหรือหลบหนี
ระหว่างได้รับการประกันตัว**

การจับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ

๑. การจับโดยมีหมายจับของศาล
๒. การจับโดยไม่มีหมายจับของศาล

๑. การจับโดยมีหมายจับของศาล

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๓ นั้น วางหลักไว้ว่า ในการจับนั้น เจ้าพนักงานหรือ ราษฎรซึ่งทำการจับ ต้องแจ้งแก่ผู้ที่จะถูกจับนั้นว่าเขาต้องถูกจับ แล้วสั่งให้ผู้ถูกจับไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ถูกจับพร้อมด้วยผู้จับ เว้นแต่สามารถนำไปที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบได้ในขณะนั้น ให้นำไปที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบดังกล่าว แต่ถ้าจำเป็นก็ให้จับตัวไป

มาตรา ๗ หมายจับให้ ได้ทั่วราชอาณาจักร การจัดการตามหมายจับนั้นจะจัดการตามเอกสารหรือหลักฐานอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ก็ได้

(๑) สำเนาหมายจับรับรองว่าถูกต้องแล้ว

(๒) โทรเลขแจ้งว่าได้หมายแล้ว

(๓) สำเนาหมายที่ส่งทางโทรสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศประเภทอื่น ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของประธานศาลฎีกา

การจัดการตาม (๒) และ (๓) ให้ส่งหมายหรือสำเนากันรับรองแล้วไปยังเจ้าพนักงานผู้จัดการตามหมายโดยพลัน

ในกรณีที่เจ้าพนักงานตำรวจหรือราษฎรเป็นผู้จับตามหมายจับของศาล เจ้าพนักงานตำรวจจับต้องแสดง หมายจับต่อผู้ถูกจับ และแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกจับทราบ พร้อมทั้งแจ้งด้วยว่า ผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะไม่ให้การหรือให้ การก็ได้และถ้อยจำของผู้ถูกจับนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณา คดีได้และผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะพบและ ปกษาทนายความ ผู้จะเป็นทนายความ ถ้าผู้ถูกจับประสงค์จะแจ้งให้ญาติหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจทราบถึงกร จับกุม สามารถดำเนินการได้โดยสะดวกและไม่เป็นการขัดขวางการจับหรือการควบคุมผู้ถูกจับหรือทำให้เกิดความ ไม่ปลอดภัยแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด ก็ให้เจ้า พนักงานอนุญาตให้ผู้ถูกจับดำเนินการได้ตามสมควรแก่กรณี ในการนี้ให้เจ้าพนักงานผู้จับ นั้นบันทึกการจับดังกล่าวไว้ด้วย

ถ้าบุคคลพึงจะถูกจับขวางหรือจะขัดขวางการจับ หรือหลบหนีหรือพยายามจะหลบหนี ผู้ทำการจับ อำนาจใช้วิธีหรือการป้องกันทั้งหลายเท่าที่ เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งเรื่องในการจับนั้น

๒. การจับโดยไม่มีหมายจับของศาล

พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจสามารถจับบุคคลได้โดยไม่มีหมายจับหรือคำสั่งของศาล

(๑) ถ้าบุคคลนั้น ได้กระทำความผิดซึ่งหน้า ได้แก่ ความผิดซึ่งเห็นกำลังกระทำ หรือพบในอาการใดแทบจะไม่มีเวลาเลยที่เราได้กระทำความ ผิดแล้วสด ๆ ดังได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๘๐ ใดๆก็ดี ความผิด อาญาดังระบุไว้ในบัญชีท้ายประมวลกฎหมายที่ให้ถือว่าความผิดนั้นเป็นความผิดซึ่งหน้า ในกรณีดังนี้

- เมื่อบุคคลหนึ่งถูกไล่จับผู้กระทำความผิดโดยมีเสียงร้องเอะอะ

- เมื่อพบบุคคลหนึ่งแทนจะทันที่ทันใด หลังจากการกระทำผิดในถิ่นแฉกไล่เคียงกับที่เกิด เหตุนั้น และมีสิ่งของที่ได้มาจากการกระทำผิด หรือ เครื่องมือ อาวุธหรือวัตถุอย่างอื่นอันสันนิษฐานได้ว่าได้ใช้ในการกระทำผิดหรือมีร่องรอยพิรุณเห็นประจักษ์ที่เสื้อผ้าหรือเนื้อตัวของผู้นั้น

(๒) เมื่อพบบุคคลโดยพฤติการณ์อันควรสงสัยว่าผู้นั้นน่าจะก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นโดยมีเครื่องมือ อาวุธ หรือ วัตถุอย่างอื่นอันสามารถอาจใช้ในการกระทำความผิดการออกหมายจับบุคคลนั้นได้

(๓) เมื่อมีเหตุที่จะออกหมายจับบุคคลนั้นตามมาตรา ๖๖ (๒) แต่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่ไม่อาจขอให้

(๔) เป็นการจับผู้ต้องหาหรือจำเลยที่หนีหรือจะหลบหนีในระหว่างถูกปล่อยชั่วคราว มาตรา ๑๑๗ หรือถ้าบุคคลนั้น เจ้าหลักเกณฑ์ตามประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๖๖ (๒) ประกอบมาตรา ๘ (๑) กล่าวคือเมื่อมีเหตุที่จะออกหมายจับบุคคลนั้นตาม มาตรา ๖๖ (๒) แต่มีความ จำเป็นเร่งด่วนที่ไม่อาจ ขอให้ศาลออกหมายจับบุคคลนั้นได้ เมื่อมีหลักฐานตามสมควรว่าบุคคลใดน่าจะได้กระทำความผิดอาญาและมีเหตุ อันควรเชื่อว่า จะหลบหนี หรือไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐานหรือก่อเหตุอันตรายประการอื่น

ถ้าบุคคลนั้นไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง หรือไม่มาตามหมายเรียกหรือตามนัดโดยไม่มีข้อแก้ตัวอัน ควรให้สันนิษฐานว่าบุคคลนั้น จะหลบหนี

กรณีดังกล่าวเป็นข้อยกเว้น ตามมาตรา ๗๘ (๓) ซึ่งเป็นกรณีที่สามารถจับโดยไม่มีหมายจับหรือคำสั่งของศาลได้จับโดยไม่มีหมายจับของศาล